

Et femte mindretal (centrum-demokraternes medlem af udvalget) er principielt meget betænkelig ved at udhule pristalsreguleringen, idet dette system er et væsentligt bidrag til, at man kan opretholde 2-årige overenskomster. Mindretallet finder det endvidere uheldigt, at man ser bort fra så væsentlige elementer som opvarmningsudgifter.

Men i den aktuelle meget alvorlige økonomiske situation erkender mindretallet, at det også på dette område kan være nødvendigt med en midlertidig justering.

Mindretallet vil i øvrigt redegøre for sin stilling ved 2. behandling.

Et sjette mindretal (venstresocialisternes medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til forkastelse ved 3. behandling.

Mindretallet ønsker en pristalsregulering, der giver fuld dækning for prisstigningerne og det mindst mulige efterslæb i reguleringen. Lønarbejderne skal sikres en solidarisk garanti mod arbejdsgivernes forsøg på at angribe reallønnen ved hjælp af inflation, devaluering m. m.

Den gældende dyrtidsregulering sikrer i forvejen kun en dækning på ca. 65 pct. af prisstigningerne. Denne dårlige dækning tilsliger dette lovforslag nu at forringe yderligere gennem at tage de hastigt stigende energipriser ud af beregningen, ved at nulstille reguleringspristallet ved årsskiftet 1979/80 og ved at fjerne en dyrtidsportion for stedse gennem at fjerne virkningerne på pristalsreguleringen af olieprisstigningerne med tilbagevirkende kraft fra januar 1979.

De kraftige olieprisstigninger, der kan forventes, vil således betyde en kraftig og uhæmmet udhuling af reallønnen, sådan som det også bliver tilfældet for stigninger fra januar 1979. De dækkes ikke, og samtidig betyder nulstillingen, at efterslæbet i reguleringen bliver større.

De energiposter, der her tages ud af pristalsreguleringen, har tidligere haft en dæmpende virkning på pristallet. (Der henvises til besvarelsen af spørgsmål 2 i udvalgets L 68-bil. 2). Dengang viste man selvfølgelig ingen interesse for at tage disse poster ud af reguleringen. Derimod ønskes posterne ud nu, hvor dyrtidsreguleringen skulle sikre lønarbejderne en blot nogenlunde uændret realløn efter stigningerne. Disse manipulationer med pris-

talsreguleringen taler deres eget tydelige klasesprog.

Den socialdemokratiske regering hævder, at den krisepolitik, den lægger frem, skulle sikre, at det er »de stærkeste skuldre«, der kommer til at bære byrderne. Heller ikke dette er rigtigt. Ændringen i pristalsreguleringen medfører forringelser i en række sociale ydelser. Udraderingen af den ene dyrtidsportion i reguleringspristallet for januar 1980 medfører en mindre udgift for det offentlige til sociale pensioner på ca. 450 mill. kr. og for børnetilskuddene en mindre udgift på ca. 30 mill. kr. (jfr. svaret på udvalgets spørgsmål 17 i L 61 - bil. 9).

Mindretallet afviser på det skarpeste den borgerlige krisepolitik, som er indeholdt i dette socialdemokratiske lovforslag.

Ændringsforslag

Til § 1

Af et mindretal (Glistrup (FP) og Lawaetz (FP)):

1) I den under nr. 1 foreslåede affattelse af lovens § 1, stk. 1, udgår i 2. pkt. ordene »Ved beregning af reguleringspristal efter januar 1980 medtages ikke detailpriser for brændselsstoffer, driv- og smøremidler til motorkøretøjer og takster for varme- og energiforsyning.«.

2) I den under nr. 1 foreslåede affattelse af lovens § 1, stk. 1, udgår i 2. pkt. ordene »og reguleringspristallet har januar 1980 = 100«.

3) I den under nr. 2 foreslåede affattelse af lovens § 1, stk. 2, udgår 2. pkt.

Bemærkninger

Til nr. 1

Pristalsreguleringens formål er at sørge for, at alle lønmodtagergrupper – også de svageste – får en på forhånd kalkuleret lønregulering, når pengenes købekraft bliver mindre. Dette må også gælde, når det er opvarmnings- og transportudgifterne, der forøges. At nægte lønmodtagerne denne mulighed bevirker ikke, at de samlede lønomkost-